

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ»
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ БІЗНЕСУ, АДМІНІСТРУВАННЯ І
ПРАВА

Матеріали XII Всеукраїнської науково-практичної конференції

«ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ: ПРОВЕДЕННЯ

РЕФОРМИ В УКРАЇНІ»,

присвяченої тижню права

10 грудня 2025 року

ДРОГОБИЧ - 2025

Публічне управління: проведення реформи в Україні. Матеріали XII Всеукраїнської науково-практичної конференції, присвяченої тижню права, 10 грудня 2025. Збірник тез доповідей. – Дрогобич: ДВНЗ «ДонНТУ», 2025. – 236с.

Рекомендовано до видання рішенням вченої ради ДВНЗ «Донецький національний технічний університет» (протокол № 12 від 18 грудня 2025р.)

Організаційний комітет:

Попова О.Ю. – доктор економічних наук, професор, проректор з наукової роботи ДВНЗ «Донецький національний технічний університет»

Лизунова О.М. - доктор економічних наук, професор, професор кафедри управління і фінансово-економічної безпеки ДВНЗ «Донецький національний технічний університет»

Грудницький В.М. – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри історії і права ДВНЗ «Донецький національний технічний університет»

Програмний комітет:

Захарова О.В. – д.е.н, професор, професор кафедри економіки та управління Черкаського державного технологічного університету, м. Черкаси.

Коверга С. В. – д.е.н, професор, професор кафедри управління та адміністрування ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет», м.Дніпро.

Мирошніченко Г. Б. - к.е.н., доцент, доцент кафедри економіки та бізнес-технологій Державний університет «Київський авіаційний інститут», м. Київ.

Придятько Е.М. – к.е.н., доцент, доцент кафедри маркетингу ДВНЗ «Державний торговельно-економічний університет».

Руденко Л.Д. – к.ю.н., доцент, доцент кафедри адміністративного, господарського права та фінансово-економічної безпеки Сумського державного університету, м. Суми.

Стрельченко О.Г. – д.ю.н., професор, завідувачка кафедри адміністративно-правових дисциплін Національної академії внутрішніх справ, м. Київ.

Відповідальність за зміст, новизну та оригінальність наданого матеріалу несуть автори.

До збірника увійшли матеріали доповідей представлених на XII Всеукраїнській науково-практичній конференції «Публічне управління: проведення реформи в Україні», що була присвячена тижню права 10 грудня 2025 р.

У збірнику представлені доповіді слухачів магістратури державного управління, аспірантів, кандидатів наук, доцентів, професорів, наукових та науково-педагогічних співробітників наукових та навчальних закладів України, а також державних службовців, працівників органів виконавчої влади та посадових осіб органів місцевого самоврядування.

Укладачі:

Лизунова О., - д.е.н., професор, професор кафедри управління і фінансово-економічної безпеки ДВНЗ «Донецький національний технічний університет»

Грудницький В.М. – к.ю.н., доцент, доцент кафедри історії і права ДВНЗ «Донецький національний технічний університет»

Тексти публікуються в авторській редакції. За науковий зміст і якість поданих матеріалів відповідають автори.

Дмитрук А.В., Бухтіярова І.Г.

*Європейські стандарти адміністративного регулювання бізнесу та їх імплементація в Україні.....*54

Дорогий Я.Ю., Бердиченко І.О.

*Перспективи розвитку міжнародного права в Україні.....*60

Дорогий Я.Ю., Бердиченко І.О.

*Проблеми розвитку міжнародного кіберправа.....*64

Зозуля В.О., Степаненко С.В.

*Електронне урядування та особливості його впровадження в Україні.....*66

Кісіль М.О., Степаненко С.В.

*Адміністративне право в умовах воєнного стану.....*72

Кузьмич Н.О., Пархоменко М.М.

*Спадкування одноразової грошової допомоги (ОГД) у публічному управлінні: проблеми правового регулювання.....*77

Кульчицька К.Д., Пархоменко М.М.

*Медіація в цивільному судочинстві: законодавчі основи, роль і перспективи впровадження.....*80

Кульчицька К.Д., Грудницький В.М.

*Державна зрада в умовах війни: правові аспекти відповідальності.....*85

Кучеренко М.О., Степаненко С.В.

*Правовий режим захисту персональних даних у публічній адміністрації (імплементація GDPR.....*89

Мачуха М.С., Грудницький В.М.

*Антикорупційна реформа в контексті підвищення ефективності публічного управління.....*92

Романчук Т.А.

Міжгалузевий характер принципів представництва прокурором інтересів держави в суді95

Савро А.В., Степаненко С.В.

*Судовий контроль та виконання рішень адміністративних судів в Україні: проблеми ефективності та виклики воєнного стану.....*100

Світличний О.С.

Експертно-апеляційна рада з питань ліцензування як орган управлінсько-

<i>правового забезпечення ліцензування в Україні.....</i>	<i>105</i>
Таран Т.М.	
<i>Європейський суд з прав людини.....</i>	<i>109</i>
Тараненко С.М.	
<i>Ухилення від сплати податків під час надання послуг на пасажирські перевезення: теоретико-практичний аспект.....</i>	<i>114</i>
Хохол Т.Р., Степаненко С.В.	
<i>Судовий контроль у сфері діяльності суб'єктів публічної адміністрації.....</i>	<i>118</i>
Шолудько В.О., Бухтіярова І.Г.	
<i>Адміністративна відповідальність за порушення комендантської години під час дії правового режиму воєнного стану.....</i>	<i>125</i>
Секція 2.	
<u>Сучасні підходи до державного управління та правового регулювання діяльності підприємства</u>	
Антоненко В.М.	
<i>Цифрові технології в сучасному менеджменті: науковий конструктивно-критичний експурс.....</i>	<i>130</i>
Бовкун М.Е.	
<i>Правове забезпечення якості обслуговування та його роль у формуванні конкурентних переваг підприємства.....</i>	<i>135</i>
Захарова О.В., Борейко Р.О.	
<i>Державні підходи до розвитку людського капіталу в Україні під час війни....</i>	<i>138</i>
Горнік О.Р. Фоміна О.О.	
<i>Економічна криза: зміна поведінки споживачів у ритейлі.....</i>	<i>142</i>
Зверєв О.В.	
<i>Стратегії виживання бізнесу в умовах війни: приклади українських підприємств у 2025 році.....</i>	<i>145</i>
Ляшок Н.Ю., Кацаненко Б.А.	
<i>Формування цінової стратегії для підвищення конкурентоспроможності підприємства: теоретичний аспект.....</i>	<i>151</i>
Мізіна О. В., Колобов С. О.	
<i>Сутність активних операцій банків та їх нормативно-правове забезпечення в Україні.....</i>	<i>155</i>

Список посилань:

1. Оскарження в адміністративних судах рішень, дій або бездіяльності державної виконавчої служби. URL: https://eprints.oa.edu.ua/id/eprint/1486/1/Smokovy_02.10.12.pdf. Дата звернення: 14.10.2025
2. Шляхи удосконалення механізму виконання судових рішень в адміністративних справах. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/0e2064be-daba-4494-9ef6-ba2ffffbf986/content>. Дата звернення: 15.10.2025
3. Невиконання рішень адміністративних судів: причини та шляхи подолання. URL: http://repository.ukd.edu.ua/bitstream/handle/123456789/1241/Габуда_Невиконання%20рішень%20адм%20судів.pdf?sequence=1&isAllowed=y. Дата звернення: 15.10.2025
4. Відповідальність за невиконання рішень адміністративних судів за результатами розгляду публічно-правових спорів під час воєнного стану. URL: http://www.nvppp.in.ua/vip/2024/3/3_2024.pdf#page=68 Дата звернення: 16.10.25

Світличний О.С.,

аспірант Державної установи

«Інститут економіко-правових досліджень

імені В.К. Макутова НАН України», м. Київ, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0009-0003-9254-2674>

ЕКСПЕРТНО-АПЕЛЯЦІЙНА РАДА З ПИТАНЬ ЛІЦЕНЗУВАННЯ ЯК ОРГАН УПРАВЛІНСЬКО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЛІЦЕНЗУВАННЯ В УКРАЇНІ

Ліцензування є важливим і часто незамінним на шляху до забезпечення якості товарів, робіт, послуг засобом регулюючого впливу на діяльність суб'єктів господарювання. Діяльність із ліцензування ініційована, легітимована і процедурно визначена державою. Здобувачі ліцензій (потенційні ліцензіати) – суб'єкти господарювання, які бажають здійснювати певний вид господарської діяльності, звертаються до органу ліцензування. Перелік цих органів

визначається КМУ в окремій постанові. А в Законі України «Про ліцензування видів господарської діяльності» застосовується термін «спеціально уповноважений орган з питань ліцензування». Тобто назви конкретного державного органу, відповідального за організацією та дотриманням ліцензійної політики держави не названо. Зараз цим органом є Державна регуляторна служба України (далі – ДРС України).

У складі ДРС України на постійній основі діє Експертно-апеляційна рада з питань ліцензування. Цей орган (рада) по суті виконує роль арбітра між здобувачем ліцензії, ліцензіатом, органом ліцензування та іншими учасниками відносин, пов'язаних із ліцензуванням. Компетенція ради визначається окремим спеціальним положенням про цю службу, яке затверджується ДРС України. Під час його розробки звертається увага на норми статті 5 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності», у якій наводиться дві групи обов'язків Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування: «1) розгляд скарг здобувачів ліцензії, ліцензіатів на рішення, дії (бездіяльність) органу ліцензування щодо порушення законодавства у сфері ліцензування; 2) розгляд звернень органів ліцензування щодо проведення позапланових перевірок додержання ліцензіатами вимог ліцензійних умов на підставах, передбачених пунктами 2, 4 і 5 частини третьої статті 19 цього Закону [1]. Тобто наведені дві групи обов'язків є імперативним приписом для Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування провести перевірку. І звертатися до ради із запитом на таку перевірку можуть різні учасники процесу ліцензування.

Крім обов'язків у статті 5 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» міститься три групи прав апеляційного органу у складі ДРС України. Так, Експертно-апеляційна рада з питань ліцензування має право розглядати пропозиції щодо запровадження ліцензування нового чи скасування чинного виду господарської діяльності (частини (частин) виду господарської діяльності) та запитувати необхідні матеріали для їх розгляду [1]. Це є важливим правом, оскільки у громадськості, суб'єктів господарювання та

іноземних партнерів України часто постають питання стосовно віднесення того чи іншого виду діяльності до ліцензованих та стосовно авторства змін у бік включення нових видів до ліцензованих чи виключення певних видів із складу ліцензованих. Виходячи із змісту частини п'ятої статті 5 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» стає зрозумілим, що половина складу Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування формується представниками органів державної влади, а інша половина – представниками громадських організацій, суб'єктів господарювання, їх об'єднань та науковців [1]. А отже, ця рада у складі ДРС України навряд чи може зватися повноцінним окремим державним органом, проте через особливості свого складу повинна мати можливості неупереджено відстоювати публічні і приватні інтереси усіх учасників процесу ліцензування. Тому є логічним, що саме ця рада уповноважена розглядати пропозиції щодо запровадження ліцензування нового чи скасування чинного виду господарської діяльності чи їх частин. Її рішення з цього питання має бути максимально об'єктивним.

Аналогічно викладеному можна сказати і про право Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування розробляти рекомендації стосовно вдосконалення державної політики у сфері ліцензування [1]. Згідно із положеннями абзацу першого частини першої статті 10 «Основні напрями економічної політики держави» ГК України одним із основних напрямів економічної політики держави є структурно-галузева політика, складовими якої є промислова, аграрна, будівельна та інші сфери економічної політики, щодо яких держава здійснює відносно самостійний комплекс заходів стимулюючого впливу [2]. Видається, що ця норма є універсальною і фактично діятиме незалежно від нечинності ГК України. А в межах кожного виду економічної політики діє специфічний комплекс засобів регулюючого впливу держави на діяльність суб'єктів господарювання, одним із центральних серед яких є ліцензування. Тому виглядає доречним залучення фахівців із ліцензування, зокрема членів Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування, до розробки різних напрямів державної політики у сфері ліцензування.

Третім правом, наданим Експертно-апеляційній раді з питань ліцензування Законом «Про ліцензування видів господарської діяльності», є право проводити експертизу проектів НПА або пропозицій у сфері ліцензування [1]. Це право є важливим у контексті намагання України пройти шлях із євроінтеграції, зокрема і через розробку та прийняття нових НПА, які б відповідали духу права ЄС та нормам загальноєвропейського законодавства. Відповідно до положень частини першої статті 44 «Експертиза проекту нормативно-правового акта» Закону України «Про правотворчу діяльність» кожен проєкт НПА підлягає обов'язковій експертизі на відповідність європейським устремлінням України, відповідність *acquis* ЄС, а також науковій, юридичній (правовій), антикорупційній, гендерно-правовій, антидискримінаційній та іншим експертизам, визначеним законом. Така обов'язкова експертиза проєкту НПА здійснюється суб'єктом забезпечення правотворчої діяльності в порядку, визначеному законодавством України [3]. Відповідно до частини четвертої статті 4 «Учасники правотворчої діяльності» цього Закону «суб'єктами забезпечення правотворчої діяльності для цілей цього Закону є допоміжні органи суб'єктів правотворчої діяльності та особи, які виконують завдання наукового, юридичного, експертного, консультативного, технічного та інших видів забезпечення правотворчого процесу [3]. Під це визначення у межах своєї компетенції підпадає Експертно-апеляційна рада з питань ліцензування. Суб'єкти законодавчої ініціативи можуть направляти раді проєкти НПА з метою отримання від неї об'єктивних експертних висновків. Відповідність нових НПА чи нових норм чинних НПА вимогам Конституції України та положенням актів ЄС буде певною запорукою ефективної роботи таких НПА чи норм. Та об'єктивну оцінку може надати лише група фахівців із питань ліцензування.

Список посилань:

1. Про ліцензування видів господарської діяльності: Закон України від 2 березня 2015 року № 222-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 23. Ст. 158.

2. Господарський кодекс України: Закон України від 16 січня 2003 року № 436-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 18-22. Ст. 144.

3. Про правотворчу діяльність: Закон України від 24 серпня 2023 року № 3354-IX. *Відомості Верховної Ради України*. 2023. № 93. Ст. 364.

Таран Т.М. студентка

Навчально-наукового інституту права та психології

Національної академії внутрішніх справ

м. Київ

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ

Основним принципом правової демократичної держави є суворе дотримання норм права громадянами, посадовими особами та державними органами, а також співвідношення дій, що застосовуються ними, і рішень з існуючими законодавчими нормами права. Завдання щодо забезпечення дотримання законності та підтримання правопорядку виконують спеціально створені органи державної влади – суди, що у своїй сукупності є судовою системою держави [5, с. 67].

На сучасному етапі розвитку демократії захист прав людини вийшов за межі національних юрисдикцій і набув глобального масштабу. Визнання та гарантування основоположних прав більше не належать виключно до компетенції окремих держав. Це підтверджується значною кількістю міжнародних договорів, укладених у XX–XXI століттях, які закріпили цілісну систему принципів і норм у сфері прав людини. Така еволюція підходів свідчить про зростання ролі міжнародного співтовариства у формуванні єдиних стандартів захисту прав і свобод людини. Відповідно, держави дедалі частіше беруть на себе зобов'язання дотримуватися універсальних норм, визнаючи пріоритет міжнародного права над внутрішнім у сфері прав людини. У цьому контексті особливе значення мають інституції, створені для моніторингу виконання міжнародних угод та забезпечення ефективного механізму

Наукове видання
«ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ: ПРОВЕДЕННЯ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ»

Збірник тез доповідей

XI Всеукраїнської науково-практичної конференції 10 грудня 2025 року

Відповідальність за зміст та достовірність інформації, поданої у збірнику тез доповідей, несуть автори

Під заг. ред. доктора економічних наук, професора, проректора з наукової роботи ДВНЗ «Донецький національний технічний університет» О.Ю. Попової

Укладачі: Олена Лизунова, Василь Грудницький

Компютерна верстка: Олена Лизунова, Василь Грудницький

Гарнітура Times New Roman. Електронне видання.

Україна, Львівська область, м.Дрогобич